

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

December 2006

nr. 53

INDHOLD:

Adventshilsen	<i>side 3</i>
Økumenisk efterårsmøde	<i>side 4</i>
Tur til Assisi	<i>side 5</i>
De evige løfter	<i>side 7</i>
Johannes Jørgensen Selskabet i Assisi	<i>side 9</i>
Et stærkt vidne	<i>side 10</i>
Adresser	<i>side 12</i>

ASSISI-KREDS DATOER

24. februar 2007:
Generalforsamling og årsmøde

2. - 10. juni 2007
Assisi-rejse

29. sept. - 6. oktober 2007
Assisi-rejse

Bestyrelsen og redaktionen ønsker kredsens medlemmer en glædelig og vel signet jul!

Forsidebilledet: Pietro Lorenzetti: Madonna dei Tramonti (San Francesco-kirken)

Adventshilsen 2006

En af målsætningerne for Assisi-Kredsen er at arrangere rejser til det franciskanske Italien. Og det gør vi - i år er det blevet til tre rejser. Alle der deltager i rejserne kan ikke undgå at blive påvirket af den intense spiritualitet der er i byen. Byen i sig selv er en herlig lille perle blandt alle de italienske byer, den intakte middelalderby inden for murene, kirkerne, freskerne, klostrene, husene, menneskene - det er en fornøjelse blot at være der. Og vi bor jo også i et hus hvor vi oplever byen "indefra": når man bor i et kloster, er man ikke bare turist, men man føler sig straks som en af de indfødte der er der på en selvfølgelig måde, i modsætning til de store grupper af japanske og amerikanske hotelturister med deres videocameraer. Vi bor også anderledes end en turist: på et beskedent værelse med seng, bord, stol og et krucifix over sengen - dét et menneske har brug for og ikke meget mere. Og så er der et fællesskab som er der før vi ankommer og efter at vi er rejst, vi erfarer det og oplever det som en kontrast til det almindelige sekulære liv som vi danskere lever i. Nogle få erfarer det som en genkendelig understregning af det liv de forsøger at leve i måske mere begrænset omfang højt mod nord.

Og så er der dog en tilføjelse som jeg har lyst til at gøre: det er en upolitisk virkelighed. Man er i Assisi fuldstændig uden for den politiske, økonomiske, globale problemstilling, afskåret fra den daglige nyhedsformidling og danske aviser. Nogle vil sikkert sige: ja, heldigvis. Og jeg vil også tilføje at det er legitimt, og for mange nødvendigt at holde *en retræte*, altså en tilbagetrækning i en uge, en pause, en periode til eftertanke og bøn og aflastning og optankning. Men ... verden er der altså stadig, virkeligheden uden for Assisi er der stadig.

Formålet med at arrangere rejser til Assisi er ikke at bringe mennesker ud af verden - altså at tilbyde en religiøs virkelighed i modsætning til den banale, daglige, nationale og globale virkelighed med alle dens problemer og udfordringer og stillingtagender. Men netop ved at rejse, at se og møde en anderledes virkelighed, et anderledes dagligliv, andre mennesker med et andet sprog og en anden kultur og andre udtryksformer for deres kristne tro - netop derved får man måske mulighed for at anskue sin egen virkelighed i et større og mere realistisk perspektiv. Det er vigtigt at rejse, og i dag har vi større mulighed for at gøre det end tidligere - men altså: ikke for at bringe os ud af virkeligheden, men for at se virkeligheden i et større perspektiv, globalt, nationalt, kirkeligt, kulturelt, menneskeligt.

Året 2006 er ved at rinde ud, og vi kan se tilbage på et år med gode møder og udflugter og rejser. Det er Advent, og vi i bestyrelsen ønsker alle medlemmer og venner en fredfyldt adventstid, en glædelig Jul og et godt Nytår - med tak for de samvær og kontakter vi havde i år - og vi ønsker alle *Fred og alt godt!*

Frederik Hjerrild

Økumenisk efterårsmøde v. Gunnar Bach Pedersen

Peter Lodberg

Sofie Petersen

**Præsentation af
kirkedagene**

Danske kirkers Råd og det sammenhørende Mellemkirkeligt Arbejdsforum indbyder hvert år til et økumenisk efterårsmøde på hotel Nyborg Strand med deltagelse fra mange forskellige kirkesamfund og økumenisk engagerede organisationer.

Også fra Assisi-Kredsen var vi med.

Årets tema var Efterfølgelse, spørgsmålet om, hvornår vi skal tale og hvornår vi skal tie som kristne, et meget aktuelt emne i en tid, hvor der i stadig højere grad udtrykkes den politiske mening, at religion ikke skal have plads i det offentlige rum.

Den første aften var præget af inspirationen fra Dietrich Bonhoeffer, som blev fængslet og siden henrettet af den nazistiske øvrighed for sin modstand mod

Hitler og den nazistiske ideologi. Bonhoeffer pegede på, at der var tider, hvor man som kristen ikke kunne nøjes med at lægge verdens skæbne i Guds hånd, men måtte handle "som om Gud ikke fandtes".

Efter aftengudstjeneste med prædiken af Grønlands biskop Sofie Petersen var der mulighed for at se en film om Bonhoeffer.

Næste dag var der tre workshops, med overskrifterne opbyggelse, formaning og trøst (1. Kor. 14,3) om hvordan vi som kristne opbygger menigheden, er fortalere for de magtesløse og tager sig af de svage.

Om eftermiddagen var der møde om Rådets arbejde og om de kommende danske kirkedage.

Tur til Assisi

30. september - 7. oktober 2006

af Ulla Hedemann

Kommer man til et fremmed sted i mørke om aftenen, gemmer stedet sin mulige skønhed som en hemmelighed til næste dag.

Således var det også for 25 forventningsfulde medlemmer af Assisi-kredsen, der søndag morgen slog skodderne fra vinduerne i klostret og kunne se ud over Assisis gamle forvitrede tage og en blå,

blå himmel.

Assisi bærer stadig præg af ødelæggelserne ved jordskælvet i 1997 og efter at have prioriteret genopbygningen af officielle bygninger, kirker, klostre, skoler og hoteller, er turen nu kommet til privatboliger og mindre sidegader, og det var mange steder noget af et forhindringsløb at færdes i gaderne over

Fra afslutningsfesten

murbrokker og afspærringer.

Meget tilpas kunne vi indlede ugen i Assisi med gudstjeneste, først ”vores egen” i søstrenes kapel og siden i Domkirken San Rufino, og bede om åbenhed og ydmyghed for alt det, der skulle være vores fælles oplevelser.

Ugen var veltilrettelagt med en god blanding af planlagte rundvisninger og udflugter og tid til på egen hånd at udforske byen og den nærmeste omegn. Susanne og Frederik supplerede hinanden storartet og delte med stor fornøjelse deres store viden om landet, sproget og seværdighederne.

”Man er ikke den samme efter et besøg i Italien”, står der i min rejsebog om Italien, og det er nok rigtigt, at dette smukke land ikke kan lade én uberørt. Jeg har ikke været her før, og skønhedsindtrykkene er så overvældende, at man med mellemrum må knibe sig i armen for at være sikker på, at det ikke er noget man drømmer.

Som særlige højdepunkter fra denne uge vil jeg specielt huske rundvisningen i San Francesco med vores meget kompetente guide Eva, den dejlige spadseretur gennem et frodigt landskab til Santa Maria degli Angeli, hvor messen var i gang og Franz Schuberts: Zum Sanctus lød under hvælvingerne (når katolske præster kan synge, er det virkelig så de små hår rejser sig!). Turen til San Damiano, Eremo delle Carceri og Spello og den kølige vind på toppen af Monte Subasio med sletten dybt under os. Busturen ad snoede bjergveje til La Verna, klostrets

Domkirken i Orvieto

fortættede stemning, og endelig Orvietos brogede menneskemylder foran domkirkens pragtfacade.

Og også dejlige stunder i selskab med de andre i gruppen. Vi var flinke til at blande os og få snakket med hinanden, så turen blev en fælles oplevelse.

Det er blevet efterår i Danmark mens vi har været borte, med regn og rusk og faldende blade, som vi kender det så godt. Men med i vore hjerter bærer vi billederne af Umbriens grønne slette i sensommerens soldis, blomsterne på Assisis forvitrede mure, andagten i de storslåede

fortsættes næste side

En festdag i Assisi - de evige løfter

fra Deres udsendte i Assisi

28. oktober 2006

Lidt forhistorie: Gennem mere end 30 år har Assisi-Kredsen lavet rejser til Assisi. De første år boede vi på ”Nordisk økumenisk Center” - det er nedlagt for længst, men vi fandt snart et herligt lille kloster midt i byen neden for Piazza del Comune, hos de franciskanske Alcantarine-søstre. Her er vi kommet flere gange om året med danske grupper - enkelte gange har der været optaget så vi måtte indlogere os i et andet kloster - men dette er det foretrukne sted.

Når man kommer samme sted år efter år, kommer man til at kende hinanden. Nogle af os der arrangerer rejserne ser jo søstre regelmæssigt og kan følge med i husets liv, hvem der kommer og går, søstre der er i huset i årevis, novicer der går videre til andre klostre eller studier, og nogle vender tilbage. Man bliver næ-

fortsat fra forrige side

kirkerum og i Frans’ simple boliger.

”Se dog, hvor godt, hvor lifligt det er, når vi deler livet sammen”, skriver Pablo Sosa i Psalme 133 i Assisi-kredsens sanghæfte. Det blev en lille del af et liv, hvor vi var fælles om en dejlig oplevelse. Tak for det!

sten i familie med hinanden, søstre bliver ”søstre”.

En søster i klostret, Barbara Agnese, var så venlig at sende mig en mail med invitation til at deltage i hendes aflæggelse af de evige løfter. At indtræde i en klosterorden er en alvorlig sag som tager mange år. Først er man novice en tid, så aflægger man løfterne og er fuldt med i ordens fællesskab, men på et tidspunkt beslutter man sig for at gøre dette fællesskab til et livstidsprojekt, man aflægger det endelige og bindende tilsagn, de evige løfter.

Lørdag den 28. oktober havde fem søstre fra Alcantarine-søstrenes orden besluttet at aflægge løfterne. Det foregik i Santa Maria degli Angeli. Man skulle møde op i god tid, for her kom familie, venner og veninder, studiekammerater, gode bekendte og vejledere - samt altså Deres udsendte. Til disse nærmeste 400 var der udleveret et særligt adgangskort som gav plads i kirken mellem højalteret og den lille kirke Porziuncola, alle andre måtte sidde i det store kirkerum og følge begivenhederne på storskærm. Biskoppen, hjælpere, kantorer, kor, læsere og alle medsøstre samt vel 60 præster, en imponerende procession, havde plads øverst i koret bag alteret. Hele messen med løfteaflæggelsen varede to og en

halv time, en vægtig og indholdsrig og alvorlig begivenhed - og glad! - adskillige gange blev der klappet af bare fornøjelse over biskoppens levende prædiken og over søstrene.

Visuelt er det bevægende at se de fem søstre ligge strakt ud på gulvet foran biskoppen under afsyngelsen af det store litani hvor der bedes om forbøn af alle kirkens helgener og hele menigheden, og løfteaflæggelsen sker ved at hver enkelt søster efter tur knælende aflægger løftet i hånd med ordenens leder, Moder Amalia Coluccia, livsløftet om fattigdom, lydighed og kyskhed.

Derpå følger eukaristien, korsvarene til

messens led er skrevet ud i det udleverede sanghefte med neumer (gamle noder på kun fire nodelinjer), det er let at deltage under forsangerens kyndige ledelse.

Efter løfteaflæggelsen er der reception i det nærliggende kloster hvor hver enkelt søster har sin særlige sal med softdrinks, kager og umbriske specialiteter, og hvor familie og venner gratulerer og uddeler knus og gode ønsker, et mangfoldigt og livsbekræftende og indholdsfuldt fællesskab.

En herlig og glad dag i Assisi.

Frederik Hjerrild

Med Johannes Jørgensen Selskabet i Assisi

I ugen 23. – 30. september stod Johannes Jørgensen Selskabet for en grupperejse til Assisi. Den hellige Frans' by er et oplagt mål for enhver, som holder af Johannes Jørgensen og hans forfatterskab, som i vid udstrækning er påvirket af franciskansk ånd. Her boede digteren i 38 år fra 1915 – 1953, da han vendte hjem til sin fødeby Svendborg. I mellemtiden havde han opnået at blive hædret som æresborger i både Assisi og Svendborg.

Rejsen var arrangeret og blev ledet af Br. Theodor Jørgensen OFM.conv. og Johannes Jørgensen Selskabets formand, Stig Holsting, hvor de fleste af de 31 deltagere var medlemmer af det litterære selskab.

At tage til Assisi, uden at den hellige Frans først og sidst er centrum for al opmærksomhed, vil være en meningsløs-
hed. Så kan man lige så godt vælge en hvilken som helst anden af Italiens mange små bjergbyer – og så tilmed have oplevelsen for sig selv.

Derfor havde arrangørerne da også valgt Frans' liv og spiritualitet som omdrejningspunkt for gennemgang og udflugter under opholdet.

Men da ingen vil være bedre til at belyse alle aspekter vedr. Frans' univers end Johannes Jørgensen, var det meste af det teoretiske indhold lagt i hænderne på ham således, at der undervejs blev læst op af relevante udsnit af hans forfatter-

skab.

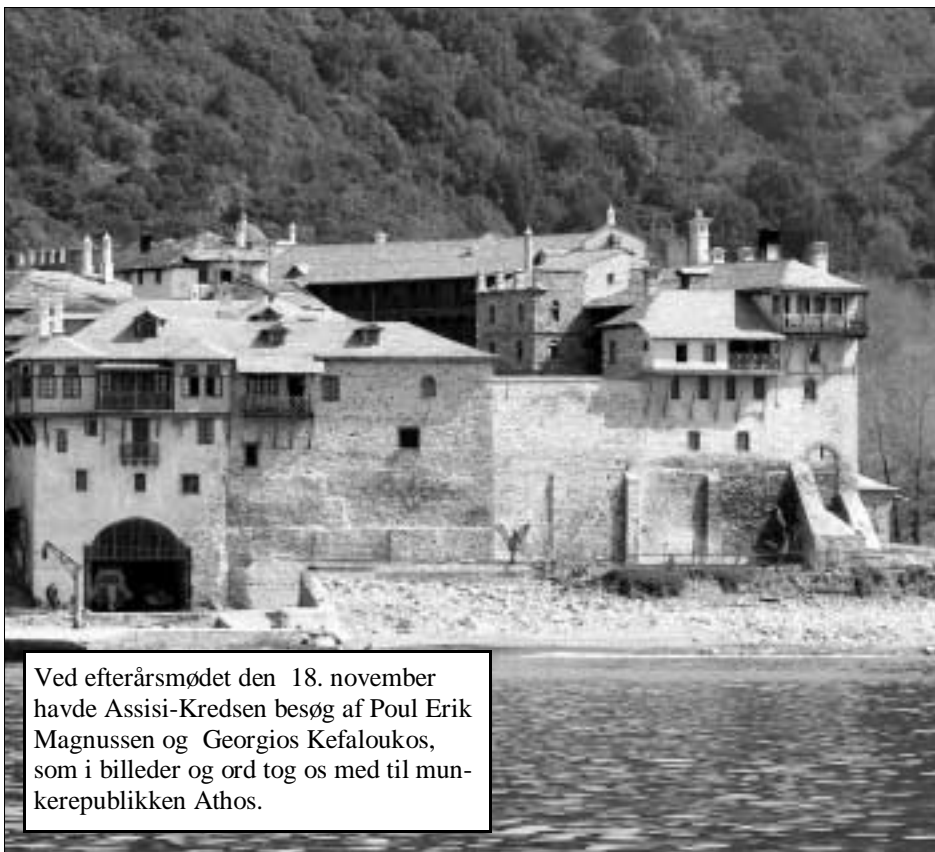
Desuden var det naturligt, at man besøgte lokaliteter, som alene havde haft betydning for forfatteren – hans (og Mogens Ballins) første logi i Via Principe di Napoli (nuv. Via San Francesco) og huset i Via Giovanni Joergensen, naturligvis ud fra den omstændighed, at Johannes Jørgensens forfatterskab har haft en ikke ringe indflydelse på udbredelsen af kendskabet til den umbriske helgen. Sådan hænger tingene jo sammen.

Udflugterne til La Rocca og La Verna var højdepunkter, som især gav mulighed for at fornemme dels, hvad det var, der var medbestemmende for den unge Johannes Jørgensens omvendelse og dels for franciskansk spiritualitet, der i dag har vundet genklang langt udenfor den katolske Kirke.

Da alle deltagere gav udtryk for den opfattelse, at alle intentioner med rejsen rigeligt blev opfyldt, vil det nok ikke være sidste gang Johannes Jørgensen Selskabet står som arrangør af en rejse, hvad enten det gælder til Assisi, Siena eller Vadstena, der alle steder har haft så stor betydning for europæisk åndsliv og ikke mindst for Johannes Jørgensens liv og forfatterskab.

Stig Holsting
(formand for
Johannes Jørgensen Selskabet)

Et stærkt vidne

Ved efterårsmødet den 18. november havde Assisi-Kredsen besøg af Poul Erik Magnussen og Georgios Kefaloukos, som i billeder og ord tog os med til munkerepublikken Athos.

Poul Erik Magnussen fortalte levende om munkerepublikken Athos, og ikonmaleren Georgios Kefaloukos kommenterede løbende ved Assisi-Kredsens møde d. 18. nov. 2006.

Som Assisi og Santiago de Compostela rager Athos op som et fyrtårn og en levende bøn for menneskeheden.

Af UNESCO er det udråbt til et af verdens bevaringsværdige områder og derfor nu også subsidieret af EU med milliarder til genopbygning af de 20 klostre med deres talrige andre klostresamfund, skitities (mindre klostre) og eneboerhuse.

Athos-halvøen er smuk, vild, ufremkommelig, bjergrig og duftende. Fra Athos-

bjergets tinde strømmer det livgivende vand og giver næring til talrige legender, hellige steder og mirakuløse hændelser.

Indgangen til øen er beskyttet af byen Himlen port, Ouranopolis.

Det første kloster blev bygget i 940 og allerede i 1060 blev kvinder forment adgang.

Da den indre renhed sættes forud for den ydre, mødes den åndeligt søgende derfor af 1500-2200 langskæggede, snavsede og ildelugtende munke. For denne gene kompenseres der dog i rigt mål af stor imødekommenhed, vin ad libitum og diverse hjemmebryggede grappaer, når der spørges om vej mellem klosterne.

Den 50 km lange og 12 km brede halvø modtager kun 10 pilgrimme pr dag og indtil videre har man trods nybyggeriet formået at holde turismen fra døren. Ved udrejsen kontrolleres alle uden undtagelse for udsugning af øens uvurderlige kunstsatte og verdensberømte antikke ikoner.

Kun eksport af nye ikoner, vin, grappa og honning giver økonomien et løft. Plus beskedne beløb fra de besøgende.

Overalt på øen fra 3 morgen til 7 aften møder den besøgende munke i bøn og kontemplation – en evig mumlen af Kyrie eleison på hele menneskehedens vegne: Herre forbarm dig.

I arbejdet såvel som i gudstjenesten gennemstrømmer påskens opstandelsesglæde.

Eremitten, som bygger sin hule på den stejle bjergside og derefter kapper båndene og sidder de næste 20-30 år til sin død er *et stærkt vidne* og enestående i vor tid.

I 1988, fortæller Magnussen, var munkerne mellem 67 og 100 år. Nu ses munke helt ned til 25 år.

De berømte ikonmalere holder til på klostret Laura, hvor også Georgios Kefaloukos er uddannet.

Det siges, at Kirkens hoved er i Konstantinopel, men hjertet er på Athos. Sikkert er det, at det åbenbarede ansigt lyser os i møde fra disse unavngivne kunstners ikoner med en overvældende kærlighed og ømhed og styrker os til at leve som fri mennesker.

Kvinder er stadig forment adgang og i forsamlingen og blandt bladets læsere spores måske derfor en svag murren og utilfredshed med dette faktum. Lad os i stedet balancere vort Martha-Maria-gen!

Lad os lade den indre rose folde sig ud og blomstre, og lad os give rum og lytte til budskabet fra Athos i hengiven kontemplation, i arbejde såvel som fritid. her og nu.

Pax et bonum

fra jeres inspirerede referent

Lisbeth Zimsen

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70 / 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Inge Lise Therkildsen
De Conincks Vej 20, 2840 Holte
tlf 45 41 34 33

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv.
Frederiksborgvej 11
4000 Roskilde
46 36 77 56

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen